

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 738
van **FRANCESCO VANDERJEUGD**
datum: 8 juni 2017

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Omgevingsvergunning - Overwelden van grachten

Het overwelden of inbuizen van grachten, baangrachten, niet-gerangschikte onbevaarbare waterlopen en onbevaarbare waterlopen van tweede en derde categorie is in West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant vergunningplichtig sinds 2012 door provinciale stedenbouwkundige verordeningen. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld Limburg en Antwerpen waar men momenteel geen vergunning nodig heeft. In de provincie Oost-Vlaanderen ontbreekt tot op heden een provinciale verordening maar gelden er op vele plaatsen gemeentelijke verordeningen hieromtrent, zoals bijvoorbeeld het geval is in Evergem en Destelbergen. Naast ook een allesomvattende gewestelijke verordening betekent dit dat er in sommige gebieden op drie niveaus regelgeving bestaat omtrent een identiek thema, die elkaar steeds verfijnen. Ook rijst de vraag of het verschil in regelgeving tussen de verschillende niveaus en regio's in dit geval niet op een betere manier aangepakt kan worden.

Tot op heden moet elke landbouwer die een gracht wil overwelden in bijvoorbeeld Evergem, daarvoor een aanvraag indienen bij de gemeente. De lengte van de buis doet hier niet ter zake. Dit terwijl de grootte van de buizen een grote rol speelt. Daar de machines voor de oogst steeds groter worden, groeit de vraag om straks buizen van 12 meter te kunnen leggen.

Vandaag kan een vergunning slechts verleend worden indien de overwelving of de inbuizing strikt noodzakelijk is om toegang te krijgen tot een aanpalend perceel. Een uitzondering voor handels- en landbouwdoeleinden op gewestelijk niveau kan in de toekomst een interessante denkpiste zijn. Uiteraard dient hier rekening gehouden te worden met de soort gracht en de daarbij best te volgen procedure.

1. Welke impact heeft de grootte van de buizen vandaag op het verlenen van een vergunning?
2. Wat zegt de procedure vandaag over grachten langs gewestwegen?
3. Ervaart de minister de provinciale verschillen in regelgeving ook als een goede aanzet om een algemene uitzonderingregel uit te werken?
4. Overweegt de minister om dit op te nemen onder de "meldingsplichtige handelingen" ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening? Indien niet, hoe motiveert de minister dit?

ANTWOORD

op vraag nr. 738 van 8 juni 2017

van **FRANCESCO VANDERJEUGD**

1. Vooreerst moeten een aantal misverstanden uit de weg worden geruimd. U merkt in uw vraag op dat omwille van de provinciale verordeningen het overwelden van baangrachten in West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant vergunningsplichtig zou zijn. U leidt hieruit af dat in de andere provincies geen vergunningsplicht zou gelden.

Het overwelden van baangrachten houdt echter zowel het plaatsen van een constructie in (een buis, en doorgans ook twee wanden aan de uiteinden) als het uitvoeren van een aanmerkelijke reliëfwijziging. In heel Vlaanderen geldt dus een vergunningsplicht op basis van artikel 4.2.1, 1° en 4°, van de VCRO. Dat lijkt mij ook verantwoord, want het is niet aangewezen om onoordeelkundig en veralgemeend baangrachten in te buizen. Open baangrachten hebben een belangrijke meerwaarde voor het watersysteem. Ze hebben ook een ecologische meerwaarde. En net daarom is er een streven om de lengte van de overwelling zo kort mogelijk te houden. Dat is ook het oogmerk van de provinciale verordeningen.

In tegenstelling tot wat u in uw inleiding opmerkt is er geen gewestelijke verordening over dit onderwerp.

2. De regelgeving ruimtelijke ordening zegt niets over grachten langs gewestwegen. Voor de regelgeving inzake gewestwegen verwijs ik u naar mijn collega, minister Weyts. In sommige gevallen moet ook rekening gehouden worden met de regelgeving inzake onbevaarbare waterlopen. Voor waterlopen 2° en 3° categorie is in het kader van de wet onbevaarbare waterlopen een machtiging van de provincie nodig.
3. Het opmaken van een gewestelijke verordening over het thema is niet onmogelijk, maar is momenteel niet prioritair.
Zoals reeds aangegeven geldt er voor heel Vlaanderen een stedenbouwkundige vergunningsplicht. Op grond van subsidiariteit kunnen gemeenten of provincies die geconfronteerd worden met lokale problemen, hier via het principe van subsidiariteit en door een lokale verordening bijkomende regels voorzien.

Bij de lopende voorbereiding van de aanpassing van de wet onbevaarbare waterlopen werd, in overleg tussen VVSG, VVP, VVPW en VMM, voorgesteld om voor het grachtenstelsel een algemeen kader uit te werken. Hierdoor kan een meer éénduidige regelgeving inzake grachtenstelsels uitgewerkt worden. Dit wordt ook gemotiveerd vanuit een verhoogde aandacht voor het grachtenstelsel dat cruciaal is voor een brongerichte aanpak van het waterbeheer.

4. Een meldingsplicht lijkt mij niet aangewezen. De vergunningsplicht laat de bevoegde overheid toe om zich uit te spreken over de impact op het watersysteem, de plaats, de lengte en de diameter van de inbuizing. Dit zijn belangrijke aspecten, die aan het toezicht van de overheid zouden ontsnappen, als Vlaanderen zou afstappen van de vergunningsplicht.